

LBRIS

We know
books

Ne vorbește fratele
GRIGORE MISTREAN

CUVÂNTĂRI ȘI EVOCĂRI

Apare cu binecuvântarea
ÎPS Dr. Laurențiu STREZA,
Mitropolitul Ardealului

ISBN: 978-973-710-378-9

EDITURA OASTEA DOMNULUI
SIBIU, 2022

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MISTREAN, GRIGORE

**Ne vorbește fratele Grigore Mistrean : cuvântări
și evocări / apare cu binecuvântarea ÎPS dr.**
Laurențiu Streza, Mitropolitul Ardealului. - Sibiu :
Oastea Domnului, 2022
ISBN 978-973-710-379-6

2

Cuprins

Smerenie, simplitate și hotărâre	9
Un credincios statornic și râvnitor neabătut pentru Domnul (<i>Pr. Prof. Vasile Mihoc</i>)	13

CUVÂNTĂRI

Rugăciune	19
Ce multe s-ar schimba în Oastea Domnului dacă fiecare dintre noi ne-am da toată silința!	22
Eu L-am aflat pe Domnul aici, în Biserica Ortodoxă, în Oastea Domnului	27
Propovăduirea Evangheliei trebuie să aibă unic scop întoarcerea noastră la Hristos!	32
Pe mine numai moartea mă va scoate din Oastea Domnului...	37
Oastea Domnului este o Lucrare uriașă	42
Singurul lucru care ne desparte pe noi de Domnul Hristos este păcatul	47
Eram ateu, dar Dumnezeu m-a schimbat	52
Când am venit la Oastea Domnului am aflat care este felul meu de viață	57
Adevărul este o armă care respinge pe oricine vine să zădărnicească Lucrarea aceasta	68

Oastea Domnului ne-a învățat să prețuim toate lucrurile lui Dumnezeu	75
„Frate Grigore, stai liniștit, Domnul este cu noi!...”	77
Ostașul Domnului nu trebuie să lipsească de la Biserică...	82
Am învățat la Oastea Domnului să-mi iubesc Biserica	90
Oastea, când este unită, este o forță	95
În Oastea Domnului se pregătesc luptători împotriva păcatului	103
Eu nu pot să mă numesc ostașul lui Hristos dacă nu iau parte dimineața la Sfânta Liturghie	110
Fratele Vasilică Pohrib a fost unul din făclierii care au pornit pe drumul acesta, și nu la vreme de libertate, ci la vremuri grele...	116
Fratele Traian, mereu spunea: Eu așa am învățat de la Părintele Iosif, pe mine așa m-a învățat!...	123
Când e sărbătoare în viața noastră?	129
Fiecare creștin, fiecare ostaș, are obligația aceasta: să o cinstească pe Maica Domnului	135
Oastea Domnului nu are altă temelie decât pe Hristos	139
Viața omului pe pământ e scurtă, aceea e veșnică: Dincolo, când plecăm!	146

Calea Domnului pornește de pe drumul ascultării	151
Doamne, Îți mulțumesc că ai murit pentru păcatele mele...	158
Viața aceasta este umbră și vis	164

EVOCĂRI

„Crucea ca jugul a luat și lui Hristos a urmat cu credință” (Înaltpreasfințitul Casian Crăciun)	173
„Domnul să îl ierte și să îl așeze în lumina necreată a Preasfintei Treimi” (Preasfințitul Ignatie)	175
„Fratele Grigore a îmblânzit moartea” (Preasfințitul Macarie Drăgoi)	176
„Cum să ne întristăm?” (Preasfințitul Macarie Drăgoi)	181
„Fratele Grigore a fost unul dintre stâlpii pe care Ortodoxia și Oastea Domnului i-au avut” (Pr. Arhim. Pimen Costea)	187
„Ce dor frumos, ce Rai ne leagă!...” (Pr. Iosif Toma)	193
„Să mă pomeniți lângă Părintele Vasile Ouatu” (Pr. Mirel Ilie)	198
„Fratele Grigore avea un mare dar al vorbirii puternice, înflăcărate și cuceritoare!” (Pr. Ionel Marin)	201

„În cele în care vom fi găsiți, în acelea vom fi și judecați” (Pr. Constantin Pîntea)	204
„Fratele Grigore l-a iubit mult pe Părintele Iosif” (Monahia Eupraxia Merlușcă)	207
„Așa l-am cunoscut pe fratele Grigore...” — Un gând-cuvânt la trecerea în veșnicie (Costel Balan)	208
„Un părinte iubitor și un lucrător jertfelnic” (Costel Rotaru)	213
„Mama lui s-a pus în genunchi și s-a rugat pentru el...” (Sandu Donici)	215
„Fratele Grigore a avut o mare evlavie către Maica Domnului” (Viorel Lupu)	219
Un frate statornic, fidel, sincer, iubitor, credincios (Florin Pavel)	221
Un model de viață creștină (Cristinel Mistreanu)	224
„Fraților, ați venit la noi, la o adunare de păcătoși...” (Toader Neagu)	229
„Aș vrea să-i luați exemplul...” (Toader Slaviu)	231
Un alt frate de aur, fratele Grigore Mistreanu! (Sava Constandache)	232
Două din calitățile care m-au impresionat la fratele Grigore au fost: sinceritatea și smerenia! (Gheorghe Neagu)	235

Smerenie, simplitate și hotărâre

Născut pe data de 3 martie 1949, în localitatea Cudalbi, județul Galați, din părinții ostași, Ion († 1974) și Maria († 1987), copilul Grigore vine al patrulea, între doi frați și o soră, care s-a mutat de timpuriu dincolo. În anul 1952, la vârsta de trei ani, împreună cu părinții lui, se mută la Matca, cu ajutorul fratelui Irimia Rarinca.

Legământul cu Domnul l-a făcut pe 6 ianuarie 1976, în casa fratelui Vasilică Pohrib, care avea să-i devină, nu foarte târziu, socru. Fratele Grigore s-a întors la Domnul în urma rugăciunilor stăruitoare ale mamei sale Maria. Acea zi a fost prima dată când a călcat pragul Oastei, până în ziua când a pășit pragul celeilalte Oști, cea din Cer.

Pe 19 mai 1976, la doar câteva luni după legământ, s-a căsătorit cu sora Maranda Pohrib, fiica fratelui Vasilică Pohrib. Au avut o nuntă frumoasă, la care, printre alți frați de seamă, a participat și fratele David Bălăuță-Ion, de pe Valea Trotușului. Din această căsătorie li s-au născut o fată și cinci băieți.

Cartea de față s-a născut din dorința multor frați și surori care, cunoscându-l, au ținut să-i aibă cuvântările câte s-au putut strânge în format audio sau

video și care, apoi, s-au scris în format electronic, pentru a-i face vie prezența printre noi, întrucât s-a mutat la Domnul prea de timpuriu, la doar 69 de ani, pe 16 aprilie 2018...

Adunarea de priveghere s-a ținut două seri la rând: una în Casa Oastei din Matca, alături de sicriul fratelui Haralambie Jîtcă, cel cu care lucrase împreună în preafrumoasa Adunare a Oastei Domnului din Matca, fără picur de oboesală, cealaltă seară de priveghere în căsuța ce i-a fost adăpost, de la vârsta de trei anișori, când a venit la Matca, și până la adormirea întru Domnul, fiind înconjurat de foarte mulți frați și surori. Noi l-am cunoscut în toată hărnicia și statornicia sa în credință și în duhul cel curat al Oastei, duh care este și al Bisericii noastre Ortodoxe.

Fratele Grigore a făcut parte din Sfatul Frătesc Operativ al Oastei Domnului de la Sibiu, încă imediat după Revoluție, până în clipa trecerii sale în Acasa cea de Sus. Și în Sfatul Frătesc era totdeauna cel care vorbea cel mai puțin sau chiar deloc. Viața lui de credință a fost jalonată de trei calități: *smerenie*, *simplitate* și *hotărâre*. Nu l-am auzit niciodată aducând vreo învinuire cuiva la sfaturile frățești. Tăcerea sa binecuvântată și cuminte s-a făcut geamănă cu hotărârea sa fermă pentru urmarea Domnului în cel mai frumos chip posibil. Oricine îl privea vedea pe chipul său o lumină care reflecta dinăuntru spre afară, ca și cum acolo s-ar fi aflat un far uriaș... De aceea, la plecarea sa la Domnul i s-a prins pe piept, drept pe locul inimii care a încetat atât de timpuriu să mai bată, Cruciulița-medalie a Oastei Domnului cu cocardă tricolor, ca

unuia care a primit din partea Sfatului Operativ decorația «Crucea Ostașului Credincios».

Privegherile și înmormântarea de către Frățietatea Oastei au fost ca la nuntă. Am auzit, pe când îl însoțeam spre mormânt, de către cei pe lângă care treceam, exclamând: „Păi cu o așa înmormântare, să tot mori!”

În ziua înmormântării, la sicriul fratelui Grigore a ajuns și Preasfințitul Macarie Drăgoi, Episcopul Europei de Nord, ale cărui cuvântări le vom regăsi în cartea de față: una acasă, iar celălaltă în Biserică. Un frumos sobor de preoți au luat parte la înmormântare, printre care și Părintele arhimandrit-vicar Pimen Costea, un fiu al satului, părintele Iosif Toma de la Casa centrală a Oastei Domnului din Sibiu, și părintele protopop de Tecuci, Gheorghe Joghiu, care a dat citire cuvântului de mângâiere al Înălpreasfințitului Casian, cuvânt pe care, de asemenea, îl vom afla în conținutul cărții.

Am încercat să așezăm, pe cât posibil, vorbirile într-o ordine cronologică, pentru a vedea și ascensiunea duhovnicească pe care autorul a avut-o de-a lungul anilor de la Domnul.

Facă bunul Dumnezeu ca din lucrarea de față să ne hrănim duhovnicește, pentru a crește, și cu această ocazie, în Domnul, spre slava și lauda Lui, în vecii vecilor.

Slăvit să fie Domnul!

EDITURA

Un credincios statornic și râvnitor neabătut pentru Domnul

Salutăm cu bucurie editarea acestei cărți, în care-l regăsim cu duioșie și cu recunoștință pe cel care a fost iubitul nostru frate în Hristos-Domnul **Grigore Mistrean**, din marea și frumoasa adunare a Oastei Domnului din Matca (Galați).

Când L-a aflat pe Domnul cu adevărat, fratele Grigore s-a angajat hotărât pentru El cu o dăruire integrală, pe toată viața și cu toți și toate ale sale. Astfel încât roadele vieții sale de credință din cei patruzeci și doi de ani de ostășie în Hristos s-au văzut și se văd nu numai în statornicia umblării sale cu Domnul în Ortodoxia credinței, în legăturile neabătute cu frații și cu adunarea Oastei Domnului, în adresările către frați și surori și în predicile sale din adunări, ci tot așa de viu și de puternic în faptele vieții sale și în urmașii săi credincioși, copiii săi și familiile lor.

Personal, l-am cunoscut mai îndeaproape pe fratele Grigorie prin copiii săi, mai ales prin Daniel și Timotei, cu familiile lor, care au dat și dau bună mărturie pentru Domnul peste tot pe unde au trăit și trăiesc, atestând prin viața lor ce lucrare minunată face Oastea Domnului în familiile celor care-i primesc chemarea și îi trăiesc la măsura cuvenită

exigențele duhovnicești. Astfel, ne-am putut bucura la măsură foarte înaltă de roadele vieții de credință a fratelui Grigore nu numai prin întâlnirile în adunările de la Matca sau de prin alte părți din țară, ci, mai ales, prin întâlnirile de neuitat din Irlanda, unde fiii săi s-au făcut remarcați în mod deosebit de preoți și de credincioși și chiar de ierarhii noștri dragi, mai ales de Preasfințitul Ignatie, pe atunci Episcop-vicar al Ahiepiscopiei noastre românești de la Paris, acum titular al Episcopiei Hușilor, și de Preasfințitul Episcop Macarie al Europei de Nord. Rămân de neuitat întâlnirile minunate de la Dublin, cu slujbele și cu adunările Oastei Domnului, dar și cu nopțile albe de convorbiri duhovnicești. La toate aceste întâlniri, fratele Grigore a fost o prezență de neuitat, nu numai cu cuvântul, cu învățătura, ci și, mai ales, cu pilda, participarea sa, cu toți ai săi, însemnând o contribuție majoră pe toate planurile, de la pregătirea celor ale Martei, până la însoțirea, de fiecare dată, a unui mare grup de frați și surori din România, până la predicile pline de putere și de adevăr, și până la îndemnurile calde la îmbrățișarea de către toți și fără rezerve a lui Hristos și a lucrării Sale de mântuire. „Eu din primul moment l-am îndrăgit pe fratele Grigore” — mărturisește într-un cuvânt al său Preasfințitul Episcop Macarie (a se vedea la sfârșitul acestui volum). Același lucru îl pot spune și eu, căci, într-adevăr, l-am îndrăgit pe fratele Grigore de la prima întâlnire cu el.

O, ce frumoase au fost acele întâlniri de la Dublin! Cât de strălucită a fost, de fiecare dată, mărturia Oastei Domnului în acel loc îndepărtat! Și, o, câtă

fericire vedeam atunci pe fața fratelui Grigore! Cât de plină îi era inima de recunoștință și de dragoste pentru Dumnezeu, Care a lucrat atât de minunat în viața sa și în viața alor săi! Știam că această dumnezeiască lucrare în viața fratelui și a familiei sale avea o temelie puternică: credincioșia sa statornică și râvna sa neabătută pentru Domnul.

A plecat la Domnul pe neașteptate, mult mai devreme decât ne-am fi așteptat. A plecat pentru că a fost pregătit și pentru că-și împlinise tot ceea ce Dumnezeu îi rânduisese să facă în Lucrarea Sa. Își sfârșise alergarea și îl aștepta cununa. Moștenirea de credință o încredințase deplin în grija urmașilor săi credincioși. Ei erau gata și deplin în stare să ducă mai departe luptele Domnului.

Copiii săi au socotit că este cuvenit și de folos să adune într-un volum câteva din cuvintele sale, dintre cele care au rămas înregsistrate. Cred că mai sunt și altele și, poate, acestui volum îi vor urma altele. Puse într-o ordine care s-a voit cronologică, aceste cuvinte dau măsura unei personalități duhovnicești, cu inima plină de lumina și de puterea Duhului Sfânt și cu mintea hrănită constant din pâinea Cuvântului dumnezeiesc. Predicile fratelui Grigore adunate în buchetul acestei cărți ni se oferă ca o dovadă vie că Dumnezeu poate să ridice și dintre necărturari aleși lucrători la secerișul cel binecuvântat al Evangheliei. Chemarea sa de a mărturisi credința a fost însă mereu întărită prin rugăciune smerită, prin dorința de a aprofunda învățătura sfântă a Bisericii lui Hristos și prin hotărârea neabătută și prin efortul intens

de a trăi el însuși mai întâi potrivit învățaturii Evangheliei. Iar sămânța cuvântului și a harului de Sus pe care le-a primit în ogorul cel bun al ființei sale a fost mereu udată cu lacrimile fericite ale pocăinței.

Așa s-a învățat să trăiască; așa i-a învățat să facă și pe copiii săi; și așa i-a îndemnat pe toți să facă, împlinind statornic și înalt voia lui Dumnezeu. Așa a înțeles el părăsirea Oastei Domnului. Și era convins că numai o astfel de părăsire face din noi creștini adevărați.

Volumul este fericit în cununat cu alte câteva cuvinte, care, mai ales, constituie frumoase mărturii despre fratele Grigore date cu prilejul plecării sale la Domnul. Astfel, avem cuvântul de prețuire și de mângâiere al înalt preasfințitului Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos; două cuvinte ale Preasfințitului Episcop Macarie al Europei de Nord; și un cuvânt al Preasfințitului Episcop Ignatie al Hușilor; alte cuvinte ale unor părinți și frați. Toate în același ton, pline de aceeași dragoste caldă și de aceeași aleasă prețuire pentru fratele Grigore, pentru familia sa, ca și pentru întreaga moștenire de credință și de mărturisire pe care o lasă urmașilor.

Ne rugăm Domnului să ne facă vrednici de astfel de înaintași și să ne întărească astfel încât și prin pomenirea fratelui Grigore Mistrean să împlinim după cuviință porunca Apostolului: „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința” (Evrei 13, 7).

Slăvit să fie Domnul!

Pr. Prof. Vasile MIHOC

Cuvântări

Rugăciune*

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le îplinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi! Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește! Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

* Nuntă Matca (Galați), 15 septembrie 2012.